

Fondi për të Drejtën Humanitare Kosovë
Fond za humanitarno pravo Kosovo
Humanitarian Law Center Kosovo

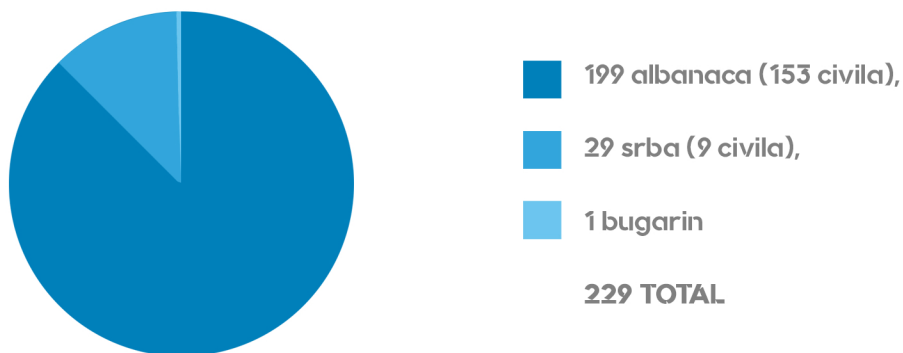
GRADICA

NEDOVRŠEN BUNAR

NEDOVRŠEN BUNAR

GRADICA

Rat na Kosovu je počeo zvanično upravo u opštini Glogovac/Gllogoc, tokom napada 28. februara 1998. godine na sela Likošane/Likoshan i Ćirez/Qirez nadomak Srbice/Skënderaj, u kojima je život izgubilo 29 osoba. S obzirom da se region Drenice smatrao ognjištem Oslobođilačke vojske Kosova, početak marta 1998. godine i dalje je okarakterisan borbenim dejstvima i brojnim žrtvama, kako iz reda civila, tako i iz reda oružanih snaga.

Tokom 1998. godine, kao posledica rata, u opštini Glogovac/Gllogoc je ubijeno i/ili nestalo 229 osoba. Samo te godine svoj život je izgubilo 199 Albanaca (od kojih su njih 153 bili civili), 29 Srba (od kojih 9 civila) i 1 Bugarin, kao pripadnik srpskih oružanih snaga.

Od aprila 1998. godine, srpske policijske snage počele su da se stacioniraju oko planine Čičavice/Çiçavicë - planinskog područja između Vučitrna/Vushtrri, Glogovca/Gllogoc, Srbice/Skënderaj i Obilića/Obiliq, gde se sumnjalo na prisustvo OVK. Od 22. do 27. septembra 1998. godine, jugoslovenska vojska je takođe podržala policiju, akcijom poznatom pod imenom „Čičavica“. Ova vojna operacija je prvobitno uključivala sela u okolini Vučitrna, nastavljajući sa selima u okolini Glogovca/Gllogoc i Srbice/Skënderaj.

Situacija u opštinama Glogovac/Gllogoc, Srbica/Skënderaj, Vučitrn/Vushtrri i Obilić/Obiliq se pogoršavala iz dana u dan, građani su proterivani, a mnoge kuće su spaljene.

Srpske snage su 23. septembra 1998. godine započele napad na planinu Čičavicu/Çiçavicë gde se sklonilo na stotine stanovnika, dok je sutradan u ranim jutarnjim časovima, vojska prodrla u unutrašnjost planine.

Na planini Čičavici/Çiçavicës utočište je našla i porodica Hoti. Oni su bili iz sela Marina/Marinë u Srbici/Skënderaj, ali su napustili svoje domove juna 1998. godine. Do 23. septembra 1998. boravili su kod svojih rođaka, porodice Saliuka, u Gradici/Gradicë. Kako je situacija bivala sve teža, bili su primorani da napuste svoje domove i krenu put planine Čičavice/Çiçavicë, gde su se smestili u šator. Kada su se sklonili u planinu, neki od muškaraca su se iz bezbednosnih razloga odvojili od svojih porodica i otišli se u skrivenu jamu/bunar u kojoj bi boravili sakriveni ceo dan. Kasno u noć odlazili su u šator da bi jeli i odmorili se, a u ranim jutarnjim satima bi se vratili u jamu.

Jama je otvorena da bi se iz nje izvadio bunar, ali nije bila dovršena. U njoj nije bilo vode i bila je teško pristupačna, imajući u vidu da ju je prekrivalo gmlje. Prostorno, ona je bila udaljena oko 150 metara od šatora u kojem su se nalazili ostali članovi porodice.

Tog jutra, 24. septembra 1998. godine, 6 muškaraca je bilo u bunaru kada su im prišle srpske snage, koje su ih odatle nasilno izvele, postrojile i počele da ih tuku. Najmlađem, koji je imao samo 12 godina, nakon što su ga pretukli, govore da ode, dok su ostalih 5 muškaraca nemilosrdno ubili.

Ostali članovi porodice koji su bili na planini, žene i deca, su čuli hlice, nakon čega su srpske snage stigle do njih, postavile im par pitanja, spalile njihove lične stvari i primorale ih da se udalje.

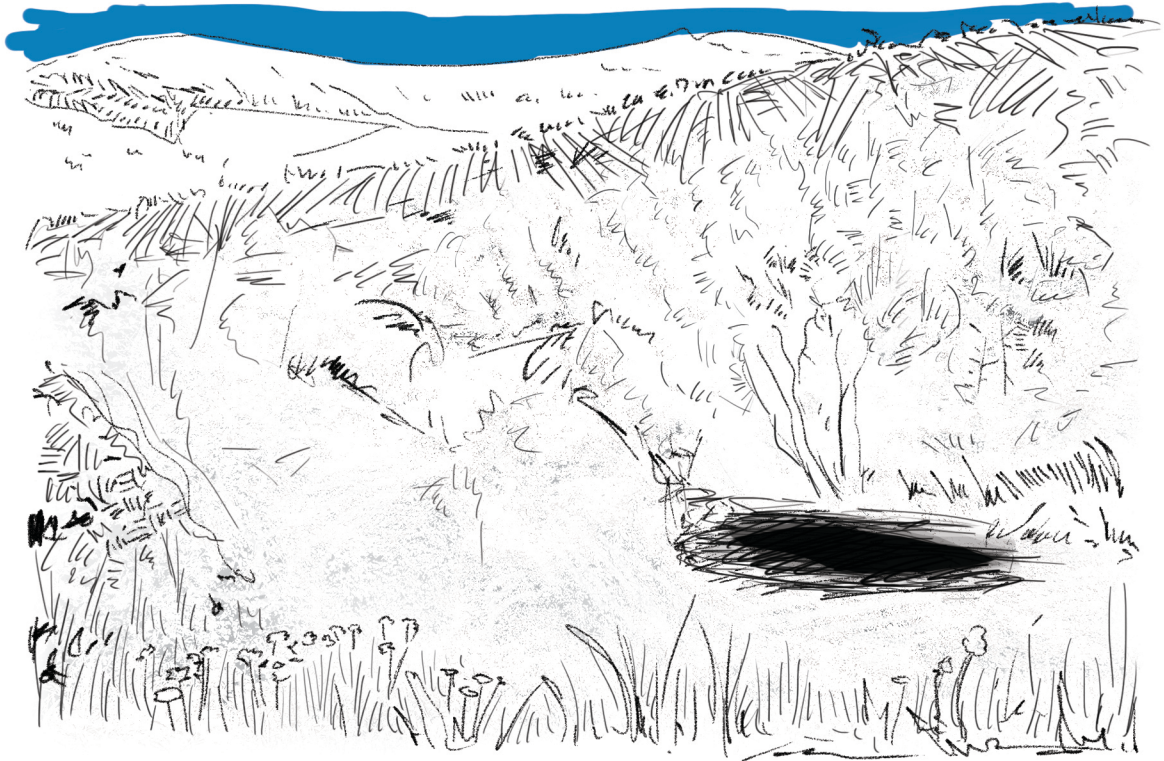
Sutradan su članovi porodice čuli da je nekoliko muškaraca ubijeno na planini Čičavici/Çiçavicë. U blizini bunara u kojem su se muškarci skrivali pronađena su masakrirana tela Sefera, Rustema, Envera i Naima Hotija, kao i Mehmeta Saliukaja, koje su prvo sahranili na groblju u Gradici/Gradicë.

NEDOVRŠEN BUNAR U GRADICI

ŠTA JE NEKADA BILA?

Ova jama u Gradici/Gradicë kod planine Čičavice/Çiçavicë, u kojoj se dogodio tragičan događaj porodice Hoti i Saliuka, otvorena je pre rata radi izgradnje bunara. Kao nedovršen i okružen žbunjem, ovaj prostor smatran je bezbednim mestom za sakrivanje u vreme opasnosti.

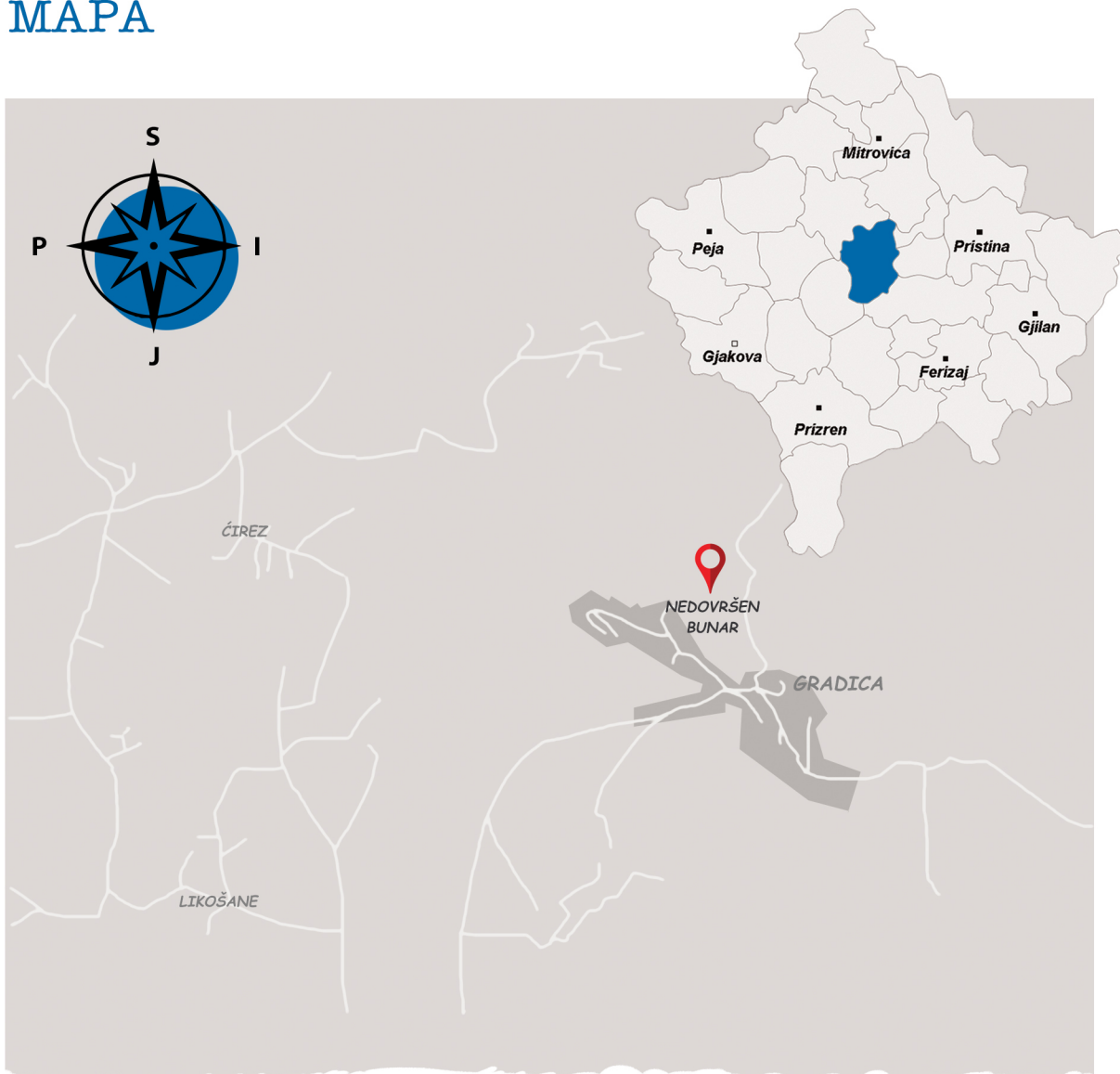
NEDOVRŠEN BUNAR U GRADICI

ŠTA JE DANAS?

Danas je ovo mesto ostalo isto, potpuno je prekriveno grmljem i ne vidi se jama. Štaviše, ovaj prostor se ne održava niti se na njemu nalazi bilo kakvo obeležje koje govori o događaju koji se u njemu odigrao 24. septembra 1998. godine, iako je upravo tu nemilosrdno ubijeno 5 civila. Neobeležavanje mesta zločina doprinosi kolektivnom zaboravu, zbog čega blede istorija kao i događaji koji su se desili kao posledica rata na Kosovu.

NEDOVRŠEN BUNAR U GRADICI

MAPA

Fondi për të Drejtën Humanitare Kosovë
Fond za humanitarno pravo Kosovo
Humanitarian Law Center Kosovo